

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)

Broj predmeta: K. Po2 br. 22/10

Glavni pretres 27.04.2012.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Završna reč branioca optuženog Petronija Stevanovića

U završnoj reči, branilac optuženog Petronija Stevanovića, navela je da nema dokaza da je njen branjenik počinio krivično delo za koje se tereti. On nikoga nije mučio, niti je učestvovao u ubistvima civila. Iskaz svedoka-oštećenog Đure Antolovića kojim tereti njenog branjenika za nanošenje telesnih povreda, u vidu uboda nožem u levu butinu, ne može se prihvatiti, jer svedok nije dostavio sudu medicinsku dokumentaciju koja bi potvrdila njegove navode. Iz medicinske dokumentacije koju je dostavio sudu, vidljivo je da je imao psihološke poremećaje, pa je stoga njegovo svedočenje veoma nepouzđano. Na ovakav zaključak upućuje i činjenica da je svedok menjao iskaz više puta, a njegov iskaz je u suprotnosti sa iskazom njegove majke, svedoka Marice Antolović. Takođe, nema dokaza da je njen branjenik telesno povređivao oštećenog Ivana Vidića. O njegovom povređivanju svedočila je njegova supruga, koja o čitavom događaju ima samo posrednih saznanja, koja nisu ničim potkrepljena. Oba pomenuta svedoka su instruisana, a to je tokom postupka vršio Fond za humanitarno pravo. Smatra da nema ni jednog pouzdanog dokaza da je njen branjenik učestvovao u ubistvima civila. Takva tvrdnja tužioca zasniva se samo na iskazu optuženog Aleksandra Nikolaidisa. Njegov iskaz se ne može prihvatiti kao verodostojan, jer optuženi Nikolaidis, iz privatnih, vrlo ličnih razloga, ispoljava veliku netrpeljivost prema njenom branjeniku. Svedok Ljubica Adamović, opisujući fizički izgled čoveka koga označava kao Petronija, opisala je u stvari pripadnika dobrovoljačke grupe "Dušan Silni" poznatog pod nadimkom "Kosta". Time je dokazano da je, u konkretnom slučaju, došlo do zamene identiteta. Predlaže sudu donošenje oslobađajuće presude u odnosu na njenog branjenika.

Završna reč branioca optuženog Darka Perića

Branilac optuženog Darka Perića istakao je da se njegov branjenik veoma iskreno brani. Navodi da je on više puta iznosio svoju odbranu, ali je nikada nije menjao - uvek je na identičan način, jasno, logično i uverljivo opisivao sva događanja, što ukazuje da je govorio istinu. Njemu je nadređeni bio optuženi Miodrag Dimitrijević, što svojim iskazima potvrđuju i svedoci. Tako svedok Dušan Lončar, komandant 2. Pgmbr, navodi da uopšte ne poznaje optuženog Darka Perića i da mu isti nikada nije slao izveštaje, već da je izveštaje primao od svedoka Gradimira Veljovića i optuženog Miodraga Dimitrijevića. Saoptuženi Devetak, Radojčić, Devčić i Krnjajić ne spominju optuženog Perića kao značajnu i uticajnu ličnost, a pripadnici dobrovoljačkog odreda "Dušan Silni" ga čak ni ne poznaju. Takođe, veštak vojne struke u svom nalazu tvrdi da su sve formacije u Lovasu, nakon 14.10.1991. godine bile podređene optuženom Dimitrijeviću. Od optuženog Dimitrijevića, po dolasku u Lovas 17.10.1991. godine, optuženi Perić je dobio usmeno naređenje da obezbedi zatvor, da u njega ne ulaze dobrovoljci i ne maltretiraju zatvorenike, da izvrši izviđanje terena - šume Badnjara i da prenese naređenje poručniku Vljakoviću da izvrši pretragu voćnjaka, jer se iz tog pravca otvara vatra na vojsku, da u pretragu terena sa vojnicima iz bezbednosnih razloga idu civili, jer na njih hrvatske paravojne formacije

neće pucati, kao i da u akciju ide “Joca”, komandant dobrovoljaca. Smatrao je da je opasnija akcija izviđanje šume Badnjara, pa je odlučio da on pođe u tu akciju. Dobijeno naređenje preneo je optuženom Vlajkoviću, kojom prilikom je bio prisutan i optuženi Josipović, ali se tom prilikom nisu bunili, odnosno nisu odbili da izvrše naređenje optuženog Dimitrijevića koje im je preneo. Optuženi Perić je, iznoseći svoju odbranu, rekao da mu je poznato da se zatvorenici ne mogu koristiti u pretresu terena i da je to krivično delo, ali da u momentu dobijanja naređenja o tome, zbog iscrpljenosti, nije mislio. Ni u jednom trenutku nije mogao da pretpostavi da će optuženi Vlajković komandu prepustiti dobrovoljcima i skrenuti sa puta u minsko polje. Optuženi Perić nije nečovečno postupao prema civilima. Saznavši za događanja na minskom polju, naredio je da ranjene civile u ambulanti čuvaju vojnici, te da pucaju ukoliko neko pokuša da uđe, što je, svedočeci u postupku koji se vodi pred sudom u R. Hrvatskoj, svedok Lovro Gerstner i potvrdio, rekavši da su ih rezervisti čuvali da ih četnici ne pokolju. U sudskoj praksi nije poznat slučaj da je za ratni zločin osuđen oficir samo zato što je preneo naređenje. U donošenju spornog naređenja, da se civili povedu u pretres terena, optuženi Perić nije učestvovao. Takođe nije učestvovao ni u njegovom izvršenju, samo je dobijeno naređenje preneo, čime se u njegovom ponašanju ne stiču obeležja krivičnog dela za koje se tereti, pa je branilac predložio sudu da u odnosu na optuženog donese oslobađajuću presudu.

Fond za humanitarne svrhe